

ترجمه سوره حشر - فولادوند

به نام خداوند رحمتگر مهربان

آنچه در آسمانها و در زمین است تسبیحگوی خدای هستند و اوست شکست ناپذیر سنجیده کار «1» اوست کسی که از میان اهل کتاب کسانی را که کفر ورزیدند در نخستین اخراج [از مدینه] بیرون کرد گمان نمی کردید که بیرون روند و خودشان گمان داشتند که دژهایشان در برابر خدا مانع آنها خواهد بود [ولی] خدا از آنجایی که تصور نمی کردند بر آنان درآمد و در دلهایشان بیم افکند [به طوری که] خود به دست خود و دست مؤمنان خانه های خود را خراب می کردند پس ای دیده وران عبرت بگیرید «2» و اگر خدا این جلای وطن را بر آنان مقرر نکرده بود قطعاً آنها را در دنیا عذاب می کرد و در آخرت [هم] عذاب آتش داشتند «3» این [عقوبت] برای آن بود که آنها با خدا و پیامبرش در افتادند و هر کس با خدا در افتد [بداند که] خدا سخت کیفر است «4» آنچه درخت خرما بریدید یا آنها را [دست نخورده] بر ریشه هایشان بر جای نهادید به فرمان خدا بود تا نافرمانان را خوار گرداند «5» و آنچه را خدا از آنان به رسم غنیمت عاید پیامبر خود گردانید [شما برای تصاحب آن] اسب یا شتری بر آن نتاختید ولی خدا فرستادگانش را بر هر که بخواهد چیره مگرداند و خدا بر هر کاری تواناست «6» آنچه خدا از [دارایی] ساکنان آن قریهها عاید پیامبرش گردانید از آن خدا و از آن پیامبر [او] و متعلق به خویشاوندان نزدیک [وی] و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا میان توانگران شما دست به دست نگردد و آنچه را فرستاده [او] به شما داد آن را بگیرید و از آنچه شما را باز داشت باز ایستید و از خدا پروا بدارید که خدا سختکیفر است «7» [این غنایم نخست] اختصاص به بینوایان مهاجری دارد که از دیارشان و اموالشان رانده شدند خواستار فضل خدا و خشنودی [او] میباشند و خدا و پیامبرش را یاری می کنند اینان همان مردم درست کردارند «8» و [نیز] کسانی که قبل از [مهاجران] در [مدینه] جای گرفته و ایمان آوردهاند هر کس را که به سوی آنان کوچ کرده دوست دارند و نسبت به آنچه به ایشان داده شده است در دلهایشان حسدی نمی یابند و هر چند در خودشان احتیاجی [مبرم] باشد آنها را بر خودشان مقدم می دارند و هر کس از خست نفس خود مصون ماند ایشانند که رستگارانند «9» و [نیز] کسانی که بعد از آنان [=مهاجران و انصار] آمدهاند [و] مگویند پروردگارا بر ما و بر آن برادرانمان که در ایمان آوردن بر ما پیشی گرفتند ببخشای و در دلهایمان نسبت به کسانی که ایمان آوردهاند [هیچ گونه] کینههای مگذار پروردگارا راستی که تو رؤوف و مهربانی «10» مگر کسانی را که به نفاق برخاستند ندیدی که به برادران اهل کتاب خود که از در کفر درآمده بودند می گفتند اگر اخراج شدید حتماً با شما بیرون خواهیم آمد و بر علیه شما هرگز از کسی فرمان نخواهیم برد و اگر با شما

جنگیدند حتما شما را یاری خواهیم کرد و خدا گواهی میدهد که قطعا آنان دروغگویانند «11» اگر [یهود] اخراج شوند آنها با ایشان بیرون نخواهند رفت و اگر با آنان جنگیده شود [منافقان] آنها را یاری نخواهند کرد و اگر یاریشان کنند حتما [در جنگ] پشت خواهند کرد و [دیگر] یاری نیابند «12» شما قطعا در دل‌های آنان بیش از خدا مایه هراسید چرا که آنان مردمانی اند که نمی فهمند «13» [آنان به صورت] دسته جمعی جز در قریه هایی که دارای استحکاماتند یا از پشت دیوارها با شما نخواهند جنگید جنگشان میان خودشان سخت است آنان را متحد مپنداری [ولی] دل‌هایشان پراکنده است زیرا آنان مردمانی اند که نمائندیشند «14» درست مانند همان کسانی که اخیرا [در واقعه بدر] سزای کار [بد] خود را چشیدند و آنان را عذاب دردناکی خواهد بود «15» چون حکایت شیطان که به انسان گفت کافر شو و چون [وی] کافر شد گفت من از تو بیزارم زیرا من از خدا پروردگار جهانیان مترسم «16» و فرجام هردوشان آن است که هر دو در آتش جاوید ممانند و سزای ستمگران این است «17» ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا دارید و هر کسی باید بنگرد که برای فردا [ی خود] از پیش چه فرستاده است و [باز] از خدا بترسید در حقیقت خدا به آنچه مکنید آگاه است «18» و چون کسانی مباحثید که خدا را فراموش کردند و او [نیز] آنان را دچار خود فراموشی کرد آنان همان نافرمانانند «19» دوزخیان با بهشتیان یکسان نیستند بهشتیانند که کامیابانند «20» اگر این قرآن را بر کوهی فرومفرستادیم یقینا آن [کوه] را از بیم خدا فروتن [و] از همپاشیده می دیدی و این مثلها را برای مردم منزیم باشد که آنان بیندیشند «21» اوست خدایی که غیر از او معبودی نیست داننده غیب و آشکار است اوست رحمتگر مهربان «22» اوست خدایی که جز او معبودی نیست همان فرمانروای پاک سلامت [بخش و] مؤمن [به حقیقت حقه خود که] نگهبان عزیز جبار [و] متکبر [است] پاک است خدا از آنچه [با او] شریک می گردانند «23» اوست خدای خالق نوساز صورتگر [که] بهترین نامها [و صفات] از آن اوست آنچه در آسمانها و زمین است [جمله] تسبیح او مگویند و او عزیز حکیم است «24»